

РЕШЕНИЕ

№ 5535

гр. София, 28.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **12565** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 2 от Данъчно– осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място], представлявано от управителя Б. К., срещу мълчаливо потвърждаване на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) № С 212225-023-0003157/19.11.2021г. издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП – С.. С молба, постъпила по делото на 09.02.2022г. жалбоподателят уточнява, че вследствие постановено Решение № ПО-120/02.12.2021 г. на директора на ТД на НАП С., обжалва това решение и иска отмяната му.

В жалбата, се твърди, че посоченото ПНПОМ от 19.11.2021г. е второто подобно постановление, издадено след отмяната на ПНПОМ изх.№ С 212225-023-0001763/22.06.2021г. с решение № 6594/11.11.2021г. по адм.дело № 6950/2021г. на Административен съд София – град и издадено след съдебното решение Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх.№ С 212225-024-0036905/19.11.2021г. Развити са доводи за незачитане на силата на пресъдено нещо на посоченото съдебно решение, като се поддържа, че част от основанията за отмяна, изтъкнати в съдебното решение, са все още актуални. Сочи се,

че ПНПОМ от 19.11.2021г. е издадено при действието на издадена Заповед за спиране на изпълнението № Р-22222521003536-023-001/14.10.1021г., т.е. при спряно ревизионно производство, както и, че отново в ПНПОМ не е описан размера на извършения спрямо жалбоподателя заповор. Подробни съображения се развиват и във

вр. с посоченото в ПНПОМ неправилно деклариране в кл.14 от дневниците за продажби по ЗДДС на суми от чуждестранни клиенти в размер на 31 926 539,44 лв., за които се дължат данъци в размер на 5 321 089,91 лв. В тази връзка се твърди, че за времето от 2015г. до м.02.2019г. в кл.14 дружеството е декларирало всички приходи от обороти от издадените към клиентите от чужди държави такси за обслужване, както и таксите в полза на БАБХ, като от м.03.2019г. дружеството е започнало да отразява в кл.14 само таксите за обслужване, по които същото е доставчик, събираните държавни такси в полза на БАБХ са отразявани в кл.19 от дневниците за продажби по ЗДДС. Твърди се, че с ПНПОМ е определена значително по-голяма данъчна основа, която евентуално би се ползвала за облагането по ЗДДС, което води до неправилно определяне на данъчните задължения. Представя се справка по години, с жалбата по административен ред, според която общия приход от обслужване на чуждестранни автомобили е 2 373 200, 78 лв., като за всички останали превозни средства дружеството е начислявало ДДС върху цената на предоставяните услуги. Поддържа се, че ДДС не се дължи за държавните такси, събирани в полза на ДАБХ. Сочи се в жалбата и че липсва искане за издаване на ПНПОМ, за да се извърши преценка дали органът е сезиран с мотивирано искане за налагането им. Оспорват се мотивите в постановлението за липса на ангажирани от жалбоподателя доказателства за прилагането на чл.21 ал.2 от ЗДДС, с позоваване на констатации от две проверки и в Акт за прихващане и възстановяване, в които органите по приходите били приели, че жалбоподателят законосъобразно не е начислявал ДДС по продажбите на услуги към чуждестранни автомобили, тъй като мястото на изпълнение на доставките не е на територията на страната.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.П., която поддържа жалбата, по развити в същата съображения. Претендира разности по представен списък.

Ответникът в производството се представлява от юрисконсулт Г., който оспорва жалбата и моли за оставянето ѝ без уважение. Развива доводи, че издаването на постановление за налагане на обезпечителни мерки е допустимо и в хода на спряно ревизионно производство, доколкото при спряно производство не могат да бъдат извършени единствено действия по установяване на публични задължения, налагането на предварителни обезпечителни мерки не е такова действие. Сочи, че в искането за налагане на предварителните обезпечителни мерки и в постановлението за налагането им, са изложени факти и обстоятелства, установени в хода на ревизията през месеците 07, 08 и 09.2021г. и въз основа на същите е увеличен размера на обезпечението. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След преценка на събраните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по налагане на предварителните обезпечителни мерки е образувано по искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22222521003536-039-003/18.11.2021г. на Н. К. - главен инспектор по приходите, в качеството на ръководител на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22222521003536-020-001/21.06.2021г. Ревизията е за установяване на задълженията на дружеството за ДДС за периода 01.12.2015г. до 31.05.2021г. В подробно мотивираното искане е посочено, че през ревизирания период соновната търговска дейност на дружеството е стопанисване, управление и

поддържане на пунктовете за дезинфекция нъ ГКПП Капитан А., ГКПП Малко Т. и ГКПП Л., на основание Договор № 9/12.03.2013г., сключен с Българска агенция за безопасност на храните, в който договор е посочено кои дейности дружеството извършва за собствена сметка, кои държавни такси събира, определени в Тарифаза таксите, които се събират от БАБХ на основание чл.14 ал.2 от З., както и уредено задължението на дружеството да внася събираните такси по сметки на ОДБХ. В искането подробно са посомчени събираните такси и размера им, извършените действия по проверка на декларираните от дружеството данни в информационните масиви на НАП, както и в дневник-продажби на дружеството за периода 01.12.2015г. – 30.04.2021г. и констатациите от проверките. Съобразно посоченото в искането, от страна на дружеството не е представена информация и документи, изискани по съответния ред, относно статута на получателите във вр. с приложеното основание за начисляване на ДДС, поради което е прието, че от дружеството не може да се докаже, че получателите на услугата са данъчнозадължени лица Поради това и на основание чл.21 ал.1 от ЗДДС е прието, че място на изпълнението при доставката на услуга, в случаите, когато получателя на услугата е данъчно незадължено лице, е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност и същите следва да са облагаеми с 20 % ДДС. Така, за вече посочения период, данъчната основа на доставките, за които не е установено, че получателя е данъчно задължено лице, е определена в размер на 31 926 539,44 лв., а дължимия ДДС е в размер на 5 321 089,91 лв.

В хода на ревизионното производство, съгласно искането, не е установен контакт с управителя на дружеството от страна на ревизиращите органи, с оглед представяне на първични и вторични счетоводни документи, както и за установяване на наличните активи на дружеството.

Представено е пълномощно от управителя на ревизираното дружество за Х. С. Н., който да го представлява с конкретни правомощия, сред които липсват такива упълномощеният да управлява съхранява и се разпорежда с паричните средства от търговската дейност на дружеството.

В искането са посочени активите, с които разполага дружеството, съобразно оборотната ведомост, по сметка 204, сметка 206, сметка 207, сметка 209, сметка 501 и сметка 502.

Предвид липсата на обективна възможност ревизиращия екип да се убеди в действителната наличност на притежавани от дружеството активи и по конкретно на средствата по сметка 501 „Каса в лева“ и сметка 502 „Каса в Е.“, за предотвратяване извършването на сделки и дейности с имущество на ревизираното дружество, както и при очакван размер на задълженията, които ще бъдат установени с РА, в размер на 5 321 090 лв. главница и 1 482 759 лв. лихва, както и поради факта, че на ревизиращия екип не е предоставена възможност за преброяване на наличните парични средства в брой, е поискано налагането на обезпечителни мерки - запор на паричните средства на дружеството в обектите, находящи се на ГКПП Капитан А., ГКПП Малко Т. и ГКПП Л..

Въз основа на искането за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22222521003536-039-003/18.11.2021г., е издадено и Постановление за налагане на ПОМ , на основание чл.121 ал.1 от ДОПК № С 212225-023-0003157/19.11.2021г. на главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., с което като е възприел описаната от ревизиращия екип фактическа обстановка и в

условията на обвързана компетентност, предвид липсата на достатъчно активи на дружеството, които да обезпечат публичните задължения в посочения в искането размер, по отношение на [фирма] [населено място] е наложен запор върху средствата на задълженото лице в каси:

- Запор по отношение на наличните към момента на десйтвията по опис и изземване на парични средства в каси в следните обекти на дружеството – Малко Т., Л. и Офис – [населено място], с изключение на сумите за държавни такси, дължимите на основание чл.14 ал.2 от З. и събирани от дружеството въз основа на Договор № 9/12.03.2013г. , сключен с БАБХ.

[фирма] [населено място] е обжалвало Постановление за налагане на ПОМ № С 212225-023-0003157/19.11.2021г. на главен публичен изпълнител в ТД на НАП С. пред директора на ТД на НАП С., който с Решение № ПО-120/02.12.2021 г. е оставил жалбата без уважение, като неоснователна.

В съдебното производство са приети като доказателства представените от ответника с административната преписка, допълнително представените доказателства за компетентност на административния орган, както и представените с жалбата писмени доказателства. Представено е и Решение № 6594/11.11.2021г. по адм.дело № 6950/2021г. на АССГ, служебно известно на състава на съда.

Предвид изложеното съдът намира от правна страна следното.

Жалбата е допустима – подадена по реда и на основание чл.197, ал.2 ДОПК, срещу подлежащото на съдебно обжалване решение на директора на съответната ТД на НАП.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При служебната проверка на обжалвания акт, дължима от съда на основание чл.160, ал.2 от ДОПК вр. с чл.144, ал.2 от ДОПК, съдът, намира че обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С. е издадено от компетентния решаващ при административното обжалване на актовете по чл.197 от ДОПК орган и в кръга на предоставените му правомощия. Издадено е в съответната форма. Спазени са процесуалните разпоредби по издаването му и не са допуснати съществени нарушения, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожност.

На първо място съдът намира, че обезпечителните мерки са наложени в хода на надлежно образувано ревизионно производство. Това е така, защото съгласно чл.112 ал.1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията и връчването на последната заповед на ревизираното лице няма отношение към факта на образуване на производството. Предвид посочената норма образувано ревизионно производство по смисъла на чл. 109, ал. 1 от ДОПК е производство, за което е издадена заповед за възлагане на ревизия, без значение дали е връчена. Спирането на ревизионното производство, с оглед възраженията на жалбоподателя, не е пречка за налагането на обезпечителни мерки, като същото препятства единствено извършването на действия по установяването на публичните задължения, но няма отношение към извършването на действия по обезпечаване събирането на същите, които са извършват с друга цел и от друг орган.

На следващо място, съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за издаване на постановлението за налагане на ПОМ при липса на конкретно искане. Видно от фактическите установявания по-горе в настоящето решение и приетите в производството доказателства – налице е мотивирано искане за предварително

обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22222521003536-039-003/18.11.2021г. на Н. К. - главен инспектор по приходите, в качеството на ръководител на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22222521003536-020-001/21.06.2021г.

Съдът намира за неоснователни и доводите в жалбата по отношение на непосочване на размера на наложения по отношение на средствата на задълженото лице в каса заповор. Това е така, защото в случая се касае за наложена обезпечителна мярка – заповор върху налични парични средства в каса, с налагането на която е отчетена спецификата на вещно-правния режим на парите като родово определени заместими движими вещи и платежно средство. Заповора върху парични средства в каса е допустима обезпечителна мярка, предвидена и в нормата на чл.204 във вр. с чл.215 ал.2 от ДОПК. В постановлението за налагане на ПОМ изрично е посочено, че са налага „заповор върху средства на задълженото лице в каси:по отношение на наличните към момента на действията по опис и изземване парични средства в каси в следните обекти на дружеството...“, т.е. размера, по отношение на който се налага заповора, ще се определи при извършване на действията по опис и изземване и това са наличните парични средства в каси на дружеството в конкретно посочените обекти, към момента на извършване на тези действия. Поради това и размера е определен към момента на опис и изземването на паричните средства, които да послужат за обезпечаване на публичното вземане, размера на което е посочен в постановлението като главница и лихва.

Съдът намира за неоснователни и доводите в жалбата за наличие на идентичност между обстоятелствата и фактите, при които са наложени първите обезпечителни мерки (с ПНПОМ от 22.06.2021г.) отменени от съда с Решение № 6594/11.11.2021г. по адм.дело № 6950/2021г. на АССГ и наложените с ПНПОМ от 19.11.2021г. Видно от искането за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22222521003536-039-003/18.11.2021г., след 22.06.2021г. органите по приходите са извършили редица действия за установяване на имущественото състояние на ревизираното лице, в резултат на които са представени оборотна ведомост за м.05.2021г. и 5 справки по образец, от съдържанието на които е установено с какви активи разполага дружеството. Извършени са и действия по събиране на първични и вторични счетоводни документи и за установяване на контакт с управителя на дружеството, резултата от които е отразен в 3 броя Протоколи, съответно от 25.06.2021г., 11.08.2021г. и 19.08.2021г.. Следователно, при тези установявания, необосновано е твърдението за идентичност на фактичката обстановка, при която са издадени отмененото постановление за налагане на ПАМ с решението на съда по горепосоченото адм.дело и ПНПОМ от 19.11.2021г.

Съдът намира, че в настоящето производство не следва да обсъжда доводите в жалбата по отношение на начина на определяне на данъчните задължения, доколкото тези възражения са предмет на обсъждане в производството по обжалване на ревизионния акт.

В настоящето производство съдът дължи проверка на законосъобразността на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, като извършва преценка дали при издаването на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и на решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им;

изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Така, в случай че при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки, съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК, с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК, от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване, чрез налагането на съответните мерки, компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, той има правомощието да наложи обезпечение. Преценката за евентуална затрудненост на събирането на задълженията е в рамките на неговата дискреционна власт.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

По делото не са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна отмяна на наложената обезпечителна мярка.

Не е приложимо в случая и липсата на изпълнително основание за налагането на мярката.

Съдът дължи проценка единствено за това, дали обезпечителните мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Предварителните обезпечителни мерки, както вече бе посочено, са наложени в хода на образувано ревизионно производство, по мотивирано искане на публичния изпълнител, както и с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съдът приема и за спазено изискването на чл.121 ал.3 от ДОПК доколкото предварителните обезпечителни мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които не води до възпрепятстване на дейността на дружеството (твърдения за подобно възпрепятствата липсват в жалбата). Посочен е и размера на предполагаемото бъдещо задължение.

Решението на директора на ТД на НАП С., с което жалбата на дружеството срещу ПНПОМ е надлежно мотивирано, като са изложени обосновани доводи по възраженията на дружеството.

Предвид изложеното съдът намира, че с оспореното решение на Директора на ТД на НАП С. правилно е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 212225-023-0003157/19.11.2021г. издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП – С., поради което и жалбата срещу решението следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на делото, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО – 120/02.12.2021г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 212225-023-0003157/19.11.2021г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ:

